

XLVI.

Forflag

til

Pensionslov.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 20de December 1870 *).

§ 1.

Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som affædiges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

Lovgivningen bestemmer, hvilke Embedsmænd der udnævnes af Kongen; men hvor jaadan Lovbestemmelse mangler, vil dette skee i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal have Krav paa Pension efter de i nærværende Lov indeholdte almindelige Regler.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved Rigsdagen eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven.

Udnævnelser paa Tid eller paa Opsigelse give ikke Pensionsret.

§ 2.

Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortæbelse, eller naar Embedsmanden affædiges som dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

Har Affædigelsen sin Grund i Forsømmelighed i Embedsgjæringen eller andet utilbørligt Forhold i eller udenfor Embedsførelsen, som findes at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, kan han kun ved særlig Lov opnaae Pension.

Afgjørelsen af, om det Forhold, som har bevirket Embedsmandens Affædigelse, er at ansee som vanærende i den offentlige Mening, eller at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, henvises til en særegen Myndighed, sammensat af 5 Mænd, som udnævnes af Kongen paa 6 Aar ad Gangen, og af hvilke de 2 skulle vælges blandt Medlemmer af overordnede Domstole, og den ene af disse som Formand.

Der tillægges ikke disse Mænd nogen Løn. De nærmere Bestemmelser angaaende Forretningsgangen fastsættes ved kongelig Anordning.

Derjom det Forhold, hvorpaa Affædigelsen begrundes, ikke allerede er beviist ifølge en retskraftig Dom eller ved Embedsmandens egen Tilstaaelse, skal dette, hvis han inden en dertil givne Frist forlanger det, gjøres til Gjenstand for Underfølgelse og Paakjendelse efter de

*) Sfr. Tillæg A. Sp. 1519 ff.